

моме църнооко! Ти не гледай кука, тук' гледай юнака, Юнакъ купи править, той куки расипвить". *М. 397.* „Куки ке расипамъ, манастиръ ке пра'амъ,—, калугеръ ке бидамъ". *М. 492.* Расипите бога единего, напишите бога стребренова. *М. 38.* С' разделѣе, и чадара расипеѣ, Да не идѣтъ Турци газепчин. *М. 146.* Мраморны-атъ въсѣдникъ про- рокува, че ще дойде юдинъ юнакъ, ще приземе град-атъ и ще го раз- сыпе въ прахъ и пепелъ. *Р. 112.* Доста шетаме рамва Шзмадѣа,—Да расипеме голема ордѣа, Да одкъпиме наши дробни деца. *В. 354.* Пею заборави, цѣбе си соблеѣе, И морта долама. Цѣбе си соблеѣе, тестемель се виде, И го догледаха. Радините браѣа, Соборъ расипаха, по Рада пѣштиха. *В. 319.* Простацы-ти вѣрвать, че на расипъ всяка работа ся расипвала (*не клеилась*). *Л. Д. 1872 г. 116. 2)* пролью, проливаю: Азъ расіпахъ млекото, гѣзбата. *Влайк.* Гжне-то паднѣло отъ гла- ва-тѣ му и ся расипало (*пролилось*). *Ч. 150. 3)* измѣню,—яю къ худ- шему: Малчи ми, малчи девойко! Немой расипи църни-те очи, Немой си груби бело-то лице. *М. 606.* Расіпанъ *вм.* разваленъ: Ке те пи- тамъ, право да ми кажешъ, Що си толко, момо, *расипано*? Бѣло лице ти ѣ помренено, Църни очи мрежа ти фатиле. *М. 377.* Защо ми ѣ брате болно, Ми ѣ мошне *расипано*. *М. 200.* „Леле брате, мило бра- те! Що си олку *расипано*? Лели бѣше ти поличенъ Ти отъ 'си-те де- ветъ браѣа!" *ib. 4)*—хатѣръ, кейѣъ: Това стана Мирче помале- чекъ, На майка си атаръ не расипалъ (*сдѣлалъ уподное*). *М. 57. X.* Пе- таръ имъ изва'илъ второто зайче... Гостите, кога го виделе, се почу- диле на зайчката му умичина и му го посакале да му го купаатъ. Той божемъ не сакалъ никако да имъ го продайтъ, а найпосле, неможееки да имъ го расипинтъ кейѣотъ (*железя имъ уподить*) се сторилъ канлъ. *III. III, 113. 5)* разоряю кого либо: Него го расіпа женѣта съ свѣитѣ джунджурии.—Той са расіпа.—*Влайк.*—са, испытываю ущербъ: Ве- nera оцрѣбява ся и расте, като мѣсячина-та и нѣкой пѣть ся раз- сипва та остая на тѣнѣкъ рогъ. *Л. Д. 1870 г. 156.*—са отъ умъ, изумлюсь,—яюсь: Кога ми дочу майка ѣ, Отъ ум-отъ ке сѣ расипинтъ, *М. 185.* Кога сѣ разбудвамъ, моме не на'ожама, Въ уста ми клажатъ грукта шекеро'а, Кога сѣ разбудвамъ, отъ умъ сѣ расипвамъ. *М. 496.*

Расіпчамъ *м. дл.* расіпкаю. (*II*).

Разслаба *с. ж.* деморализация: Приходи царскій в' грабленія, Войни в' разслабъ бѣхъ сѣ вдали. *Гн. 70.*

Разслабено *нар.* вяло: Ти много разслабено карашъ работа. *Вл.*

Разслабъ *с. м.* покой: Дай си разслабъ, войвода! (*Sei ruhig*). *Рш. 120.* Той е порасалъ на раслабъ (*привольно, не зная нужды*), а сегѣ си трѣпни черното тегло. *Влайк.*